

Miért, ISTENEM,
miért?!

Mikor, ISTENEM,
mikor?!

JOYCE MEYER

JOYCE MEYER

Miért, Istenem,
miért?!

JOYCE MEYER

Miért, Istenem,
miért?!

Hogyan szabaduljunk meg a zűrzavartól?

A mű eredeti címe:

Why, God, Why?

Faith Words Edition

Copyright © Joyce Meyer 1995

Hungarian translation © Gere Benjámín

A bibliai idézetek forrása:

A Magyar Bibliatársulat megbízásából kiadott,

Protestáns Új Fordítású (revideált) Biblia,

Kálvin János Kiadó, Budapest, 1990

Károli Biblia

Magyar Biblia Társulat, Budapest, 1999

Fordította:

Gere Benjámín

A fordítást az eredetivel egybevetette:

Gere József, Mohl Károlyné, Révész Krisztina

A kiadvány bármely részének bármilyen formában, bármilyen elektronikus vagy mechanikus eszközzel történő sokszorosítása vagy továbbadása – ideértve a fénymásoló, adatrögzítő berendezést vagy más jellegű adattároló és adatbeolvasó eszközök használatát is – kizárólag a kiadó írásos engedélyével történhet.

Kiadja: Szabadkeresztyén Gyülekezet, Szigetszentmiklós

Kiadásért felelős: Gere József lelkipásztor

e-mail: gerejl@vnet.hu

Nyomás: Start Nonprofit Kft., Nyíregyháza

Felelős vezető: Balogh Zoltán vezérigazgató

Printed in Hungary

TARTALOM

Előszó	9
1 Mi okozza a zavarodottságot?	11
2 Szabaduljunk meg az „okoskodástól”	15
3 A hit hozzáállása	17
4 A kegyelem minden nap megújul	19
5 Bárcsak ...	23
6 Mi lesz, ha ...?	27
7 Ne a fejed irányítson!	31
8 Az „okoskodás” megtévesztést eredményez	37
9 A zűrzavar ellopja az örömet	43
Egy új élet kezdete	45

ELŐSZÓ

A János evangéliuma 10,10 azt mondja: *„A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson: én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.”*

A Sátán el akarja rabolni az örömet és ezzel meggátolja, hogy élvezd az életet. Én azért imádkozom, hogy ez a könyv segítsen Neked megtanulni azt, hogy „Isten Istenné váljon” az életedben, és ezáltal megtapasztald azt a túlárado békességet és örömet, amit Jézus a halálával megszerzett Számodra.

1

MI OKOZZA A ZÚRZAVART?

Össze vagy zavarodva? Történik éppen az életedben valami olyan, amit nem értesz? Lehet, hogy a múltad zavar, és nem érted, hogy miért kellett úgy történni a dolgoknak az életedben, ahogy történtek? Lehet, hogy ezt kérdezed: *„Miért én, Istenem? Miért nem történhettek a dolgok valahogy másképpen? Miért kellett ezeknek pont így alakulniuk? Egyszerűen nem értem!”*

Felismertem, hogy rengeteg ember szenved nagyfokú lelki zavarodottságban. Nekem is kijutott ebből a múltban és tudom, hogy a zavarodottság hogyan kínozza az embereket, és elkezdtem kutatni azt, hogy miért kerülnek ilyen állapotba az emberek, és mit lehetne ez ellen tenni.

Egyik este Kansas Cityben tanítottam egy gyülekezetben, ahol körülbelül háromezren voltak jelen. Úgy éreztem, meg kell kérdeznem, hányan vannak lelkileg összezavarodva éppen valami miatt, ami az életükben történik. Nagy meglepetésemre, csak két ember

nem emelte fel a kezét, és a kettő közül az egyik a férjem volt.

Ha jól láttam, akkor ez azt jelenti, hogy 300 emberből 298 össze volt zavarodva. Ez 99,3 százalék. Ahogy a későbbiekben is kérdezgettem a hallgatóságomat, úgy rá kellett jönnöm, hogy majdnem mindenhol ugyanez volt a helyzet. A százalék nem volt ugyanaz természetesen, de mindig nagyon magas volt.

Ahogy ezen töprengetem, megkértem az Urat, hogy mutassa meg, mi okozza a zavarodottságot? Ő azt mondta, „*Mondd meg nekik, hogy ne próbáljanak mindenfélét kiokoskodni, és akkor majd nem lesznek összezavarodva.*” Nos, ekkor jöttem rá hogy én miért nem szenvedek az összezavarodottságtól! Van még sok dolog az életemben, amit nem értek, de van egy nagy különbség. Isten megszabadított az „okoskodástól” (ez az az okoskodás, amiről a Pál második levele a korint husiakhoz 10,5 beszél), tehát nem próbálom megoldani azokat a dolgokat az életemben, amiket nem is értek.

Ez szinte túl könnyűnek hangzik, nem? De van teljes szabadság a zavarodottság kínzásából, azáltal, hogy visszautasítjuk azt a kísértést, hogy majd mi kitaláljuk a dolgok megoldását (okoskodás). Ha tényleg megállsz és elgondolkozol erről, akkor valóban világossá válik, hogy ez az egész dolog egyetlen területhez tartozik, méghozzá az „elméhez”.

Az elménk a csatatere annak a háborúnak, amit a Sátánnal vívunk függetlenül attól, hogy nyerünk vagy

vesztünk. „*Mert az Isten nem a zűrzavarnak ... Istene*” (Pál első levele a korinthusiakhoz 14:33) – a Sátán az. Az ördög olyan teóriákat és ötleteket ad, ami nem áll meg Isten Igéjének a tükrében. Pál második levele a korinthusiakhoz 10,4-5 megmondja, hogy milyen gondolkozásmóddal kell rendelkezünk ahhoz, hogy legyőzzük az okoskodást.

Így szól itt az Ige:

„...hadakozásunk fegyverei ugyanis nem testiek, hanem erősek az Isten kezében erődítmények lerombolására. Ezekkel rombolunk le minden okoskodást és minden magaslatot, amelyet az Isten ismeretével szemben emeltek, és foglyul ejtünk minden gondolatot a Krisztus iránti engedelmességre...”

Ha az Ige arra utasít minket, hogy ne próbáljunk mindenre megoldást találni, akkor nekünk engedelmeskedni kell. Amikor elkezdenénk okoskodni, akkor le kell tennünk a gondolatainkat Jézus elé engedelmeségből. Az Ige azt mondja, hogy mi háborúban állunk, és ez a háború, ez a csata főként az elménkben dől el. A Sátán az elménket támadja.

A fenti Igék szerint mi a képzelgéseink területén hadakozunk a támadásai ellen. Elképzeltél már olyan dolgokat, amik nem voltak igazak, vagy láttál olyan képet az elméd kijelzőjén, amiről tudtad hogy nem igaz? Az elméleteink különböző ötletek arra, hogy hogyan oldjuk meg a problémáinkat, és az okoskodás az elménk próbálkozása arra, hogy olyan kérdésekre próbáljunk válaszokat találni, amiket igazán csak Isten tud megválaszolni.

Összefoglalva az eddigieket, mondhatjuk azt, hogy a zűrzavar annak tulajdonítható, hogy próbálunk rájönni a problémáink megoldására, amelyek igazából Istennél vannak. Valamilyen oknál fogva ez csak Számára ismeretes, és Ő nem mondja el.

2

SZABADULJUNK MEG AZ „OKOSKODÁSTÓL”

Annak érdekében, hogy teljességgel értékelni tudjátok az okoskodástól való személyes szabadulásom mértékét, meg kell értenetek, hogy milyen volt az én felfogásom régebben.

Már az életem elején úgy véltem, hogy senkitől nem függni, függetlennek lenni, csak magamért felelni, az a legbiztonságosabb és legjobb hozzáállás. Rájöttem, hogy ha a lehető legkevesebb segítséget kérek, annál jobb lesz nekem, mert akkor nem fogok tartozni senkinek semmivel. Belefáradtam abba, hogy állandóan megbántottak, és azt gondoltam, hogy ez a fajta hozzáállás majd megvéd engem a fájdalomtól.

Természetesen tévedtem; de elég sok időbe telt amíg ezt felismertem és bevallottam magamnak. Mivel ez sokáig tartott, így azokat az éveket aggodalommal, okoskodással, töprengéssel, képzelődéssel, izgulással,

frusztrációval, sértődéssel töltöttem. Minél függetlenebbek vagyunk, annál nehezebb Istenben, vagy bárkiben is bízni.

Az Úr azt akarja, hogy Tőle függjünk, és nem Tőle függetlenül, magunkra támaszkodva éljünk. Minél jobban Jézus Krisztusra támaszkodunk, annál jobban átadjuk Neki az olyan dolgokat, amiket nem értünk, tudva, hogy Ő tudja a megoldást, és amikor eljön az ideje, akkor Ő majd felfedi előttünk.

Ne keverjük össze ezt a fajta hozzáállást a passzivitással. Nem szabad passzívnak lennünk, legalábbis a hit területén nem. Ha valami történik a te életedben vagy egy barátod életében, és te nem érted, hogy ezek miért történtek, akkor először is imádkoznod kell. Kérd a Szent Szellemet, hogy adjon megértést, hogy tanítson, hogy gyűjtsen fényt és adjon kijelentést, és várj, míg ezt megadja, tudván, hogy amikor Isten szerint eljön az ideje, akkor Ő majd mindent megértet veled.

Amikor kérdések merülnek fel a szívedben, akkor egy darabig eltűnődhetsz rajtuk, de abban a pillanatban, amint elkezdesz zavarodottságot érzékelni, egyszerűen csak köszönd meg Istennek, hogy Nála van a válasz, és mondd meg Neki, hogy te elégedett vagy azzal a tudattal, hogy Ő tudja a választ, és mondd meg Neki, hogy bízol abban, hogy Ő majd a megfelelő időben értésedre adja a dolgokat.

Sohasem fogsz megszabadulni az okoskodástól és a zűrzavartól, amíg nem fogadod el és nem teszed magadévá azt a hozzáállást amiről eddig beszéltem. Ez a hozzáállás egyébként a hit hozzáállása.

3

A HIT HOZZÁÁLLÁSA

Úgy is gondolhatunk a hitre, mint egy tantételre, vagy egy olyan csatornára, melyen keresztül különböző dolgokat kaphatunk Istentől. A Pál levele az Efezusiakhoz 2,8-ban láthatjuk, hogy kegyelem által van üdvösségünk, hit által. A zsidókhoz írt levél 11,1 azt mondja: *„A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.”* Sokféleképpen meghatározhatjuk, vagy definiálhatjuk a hitet, de hiszem, hogy a legegyszerűbb módon úgy tekinthetünk a hitre – sőt még annak a megítélésében is segíthet, hogy hit által cselekszünk-e vagy sem – ha azt mondjuk, a hitnek „van egy hozzáállása.”

A hittel való hozzáállás nyugalmat eredményez. A zsidókhoz írt levél 4,3a azt mondja: *„mi, akik hiszünk, bemegyünk a nyugalomba.”* A zsidókhoz írt levél 4. része azt is mondja, hogy, aki egyszer belépett Isten nyugalomába (ne felejtjük, hogy a hit a nyugalom kapuja), az már nem szenved az emberi munka fáradalmától; a 10. vers: *„Aki ugyanis bement az Isten nyugalomába, maga is megnyugodott a munkáitól, mint Isten is a magáétól.”*

A hit hozzáállása azt jelenti, hogy én Rá vetem a gondjaimat, mert Ő gondot visel rólam (Péter első levele 5,7). Ez azt mondja, hogy nem kell mindent értenünk, ami körülöttünk történik. Én elégedett vagyok azzal, hogy ismerem azt, aki mindent tud! (Írói parafrazis.) Töltsél időt azzal, hogy megismerd Őt, ahelyett hogy próbálsz rájönni, hogy mit csinál.

A hittel való hozzáállás nem aggódik, nem izgul, és nem fél a holnaptól, mert megérti, hogy akárhova is kell mennie, akár a holnap ismeretlenjébe is, Jézus már járt ott. Emlékezzünk, hogy Ő a volt, a van és az eljövendő. Ő már a világ felvettetése előtt is ott volt. Ő segített a teremtésben. Ismert téged mielőtt megszülettél. A saját kezével formált téged az édesanyád méhében. Nem csak hogy Ő ott volt a kezdeteknél, hanem Ő a kezdet, az Alfa.

Mi lesz a befejezéssel? Ő csak elindítja a dolgokat a maguk útján, majd kiszáll? Nem! Befejezi, amit elkezdett (A zsidókhoz írt levél 12,2; Pál levele a filippiekhez 1,6). Ott lesz a dolgok végénél. Ő a Vég, az Omega. Azt mondanám, hogy ez a következőképpen van: *„Ő nem csak az Alfa és Omega, a Kezdet és a Vég, hanem Ő a minden a kettő között is.”*

Amíg Jézus távol van, addig nekem sok holnapom van, és neked is. Én örülök és nyugodt vagyok, hogy tudhatom, hogy bármit tartogat nekem a holnap, Ő tart engem és a holnapomat a kezében (Ézsaiás próféta könyve 49,16).

A hit hozzáállása egyszerre csak egy nappal foglalkozik.

4

A KEGYELEM MINDEN NAP MEGÚJUL

Az „okoskodás” vagy a múlt csapdájában tart minket, vagy megpróbál a jövőbe taszítani. Emlékezzünk, hogy a Biblia azt mondja: „A hit pedig” (A zsidókhöz írt levél 11,1). Ha megpróbálsz a múltban élni, az élet nehéz lesz. Ő nem úgy nevezte magát, hogy a nagy „Én voltam”. Hogyha megpróbálsz a jövőben élni, vagy megpróbálsz kitalálni, mi fog történni holnap, az életed nehéz lesz. Nem nevezte úgy magát, hogy a nagy „Én leszek”. De ha egyszerre csak egy napra koncentrálsz, erre a napra, amiben vagy, az élet sokkal könnyebb lesz.

Ő azt mondta, hogy „*Én vagyok*” (Mózes második könyve 3,14). A hit most van.

Azt mondta a tanítványoknak a viharban: „*Miért féltek? Legyetek bátrak! Én vagyok az!*” (Máté evangéliuma 14,27, írói parafrázis.) Érted? Jézus azt

mondja, hogy Én itt vagyok érted, ebben a pillanatban, és amikor „Én vagyok” akkor minden rendben lesz. Élj a mában! A tegnap, vagy a holnap miatt való aggodás elrabolja a mádat. Mára kaptál kegyelmet. A holnapi kegyelmet nem kapod meg csak holnap, és a tegnapi kegyelem fel lett használva. A kegyelem feljogosít arra, hogy a Szent Szellem ereje által megtegyél mindent, amit meg kell tenned. Nem kapjuk meg a kegyelmet előre, felhalmozásra, hogy úgy mondjam.

Emlékszünk Izrael népére a pusztában? Isten természetfeletti módon táplálta őket naponta, rájuk árasztva az ennivalót a mennyekből. Úgy hívták, hogy „manna”. Úgy mint mi, ők is biztosak akartak lenni abban, hogy jut elég holnapra is, nem csak mára. Gondoskodni akartak a holnapjukról, arra az esetre, ha Isten esetleg elfelejtene csodát tenni másnap reggel. Ám Isten megtiltotta nekik, hogy az egy napra elegendő adagnál többet gyűjtsenek a mannából, kivéve a Szombat előtti napot. Amikor mégis többet tettek félre, mint az egynapi adag, akkor a felesleg megromlott.

Álljunk meg egy kicsit és gondolkozzunk el ezen. Ez egy erőteljes példa, amit alkalmazni tudunk a mai életünkre nézve. Amikor te okoskodsz, aggódsz, izgulsz, akkor te mannat próbálsz félretenni holnapra nemde? A te mennyei Atyád azt akarja, hogy bízz benne a holnapodért. A példabeszédek könyve 3,5 azt mondja, hogy: „*Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj!*”

Egyszer a következő illusztrációt olvastam. Két férfi ült a börtönben Jézusról tett tanúbizonyságuk miatt. Következő reggel akarták őket élve elégetni. Egyikük egy idősebb szent ember volt, akinek sok tapasztalata volt Isten útjáról. A másik férfi fiatal volt, aki ugyan nagyon szerette az Urat, de nem volt sok tapasztalata Isten útjáról.

A fiatalember meggyújtott egy gyertyát, ahogy leszállt az éj, és kezdett sötét lenni a szobában. Eközben megégette az ujját. Elkezdett nagyon mérges lenni, és a félelemtől ordítva mondta; ha az ujjam megégetése ennyire fáj, akkor nem fogom tudni elviselni a máglyahalált. Az idősebbik férfi ezekkel a szavakkal vigasztalta: Fiam, Isten nem kérte, hogy égesd meg az ujjad, tehát erre nem is adott kegyelmet. Ő arra kér, hogy áldozd fel az életed, és biztos lehetsz benne, ha jön a reggel, akkor ott lesz a kegyelem is mindenre, amit meg kell tenned.

Láthatjuk, hogy az idősebb, többet megélt szent ember tudta az Istennel eltöltött hosszú évek megtapasztalásaiból, hogy ha jön a reggel, akkor Isten kegyelme is maradéktalanul megérkezik. Ezért megnyugodott a „most”-ban, mert volt hite a „most”-ban, és tudta, hogy másnap ott lesz a képesség (kegyelem). Láthatjuk ebből a példából, hogy a hit megszabadít az okoskodástól. A hitnek nem kell találgatnia, hogy mi lesz a jövőben. A hit nyugalomban van, mert tudja, hogy Isten megadja a másnapi mannát. Bátorítalak, ne fecsérelj az időd arra, hogy kiderítsd (okoskodás) mi miért történt a múltban, vagy mi fog történni majd a jövőben.

Ahogy ezt egyszer már mondtam; a tegnap olyan, mint egy érvénytelenített csekk, a holnapért kezeskedtek, és a mai nap van csak készpénzed! Használd bölcsen!

5

BÁRCSAK ...

Pál apostol azt tanítja a filippiekhez írt levelében, hogy hagyjuk a múltat a hátunk mögött, és fussunk neki annak, ami előttünk áll. (Pál levele a filippieknek 3,14). Hogyan tudnánk másként a múltban ragadni, ha nem a gondolatainkkal? Úgy hiszem, hogy járathatjuk az eszünket a múlt dolgain, de azt az energiát inkább a mai napba kellene befektetnünk.

Élted már át a múlt hibáit újra és újra? Voltak már valaha is olyan gondolataid, hogy *„Miért tettem én azt? Ó bárcsak ne tettem, vagy ne mondtam volna!”* Vagy: *„Bárcsak ezt, vagy azt tettem volna!”* Vigyázz a sok *„bárcsak”*-kal!

Jóllehet azt gondoltad, hogy mindent úgy teszel, ahogy kell, de mégis a dolgok keserűre fordultak. Azt gondolhatod: *„Miért alakultak a dolgok úgy, ahogy...?! Miért, Istenem, miért?! Én egyszerűen nem értem. Rá kell jönnöm! Nem bírom ki, hogy ne tudjam! Ó, anynyira összezavarodtam!”*

Szoktál így gondolkozni? Lehetek veled egyenes? Te kínozod magad! Én is ezt csináltam éveig. Nem működik! Vannak dolgok a múltamban, amit nem értettem és még most sem értek. De hálás vagyok Istennek, hogy a tudomra adta, el kell engednem, ami mögöttem van, és nekivágni annak, ami előttem van. Ennek köszönhetem a határtalan békességemet.

Az Ige azt mondja az Ézsaiás próféta könyve 26,3-ban, Isten megtartja azokat teljes békében, akik elméjükben Rá támaszkodnak. Nem azt mondja, hogy azokat tartja teljes békében, kiknek az elméjük folyton okoskodik és megpróbál mindent kitalálni.

Látszólag sok igazságtalan és unfair dolog történik. Az én múltamban – ahogy sokatokéban is valószínűleg – sok igazságtalan dolog történt velem. Olyan dolgok, melyek sok problémát, fájdalmat és sebet okoztak nekem, és évek kellettek ahhoz, hogy túl legyek ezeken.

Éveket töltöttem önsajnálattal – keserűen és boszúsán – próbálva rájönni, hogy miért történt mindez velem. Miért nem segített az Isten? Miért nem segített valaki? Végül rájöttem, hogy ezzel száналmassá teszem magam. Elpazaroltam az összes „mámat”, megpróbálva megérteni a „tegnapjaimat”. Isten azt mondta nekem egy nap: *„Joyce, te lehetsz száналmas vagy erőteljes. Melyiket akarod?”*

Lehet, hogy néha te a tegnap győzelmeiben élsz. Elveszel abban, hogy próbálsz rájönni, hogy mi volt az, amit tettél, ami a sikert hozta, hogy újra megtehesd. Volt, hogy én is a múlt győzelmeiben dagonyáztam.

Még ez is visszatarthat attól, hogy előre haladj. A múlt az a múlt. Mindegy, hogy a múlt győzelmet vagy vereséget rejt, attól még az a múlt. Elmúlt. Élj ma!

Nincs semmi baj a kellemes emlékekkel, de az hiba, méghozzá nagy, ha sokat időzünk a múlt győzelmein. Minden egyes esemény után az életedben engeddd, hogy a függöny lemenjen a hátad mögött, hagyd magad mögött azokat, és összpontosíts a következőre, amit Isten ad neked. A filippiekhez írt levél 3,14 azt mondja: *„ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé.”* Megismétlem magam és újra mondom, hogy nagyon vigyázzunk a „*bárcsak*”-okkal. Ha rossz dolog történik, azt gondolhatjuk, hogy „*bárcsak*” ne így csináltam volna. Ha egy jó dolog történik, azt gondolhatjuk, „*bárcsak*” még egyszer meg tudnám tenni.

Felejtsd el a múltat! Ne próbáld meg kiokoskodni a dolgokat. Hozz ma egy döntést, hogy előre fogsz haladni.

6

MI LESZ, HA ...?

Egy másik nyíl (a Biblia az efezusiakhoz írt levél 6,16-ban tüzes nyílnak hívja), amit a Sátán az elmédbe lő, az ez a félelmet keltő kérdés: „*Mi lesz, ha...?!*”

Mi lesz, ha nem lesz elég pénzem? *Mi lesz, ha* megbántanak? *Mi lesz, ha* súlyosan megbetegszel? *Mi lesz, ha* elveszíted az állásod? *Mi lesz, ha* egész életedben egyedül leszel? Vagy, hogy hangzik ez: *Mi lesz, ha* nem tudod elvenni Isten vezetését? *Mi lesz, ha* hibázol? *Mi lesz, ha* elbuksz? *Mi lesz, ha* kinevetnek? *Mi lesz, ha* visszautasítanak? És a lista folytatódik. Felismered ezt a gondolkozásmódot?

A „*mi lesz, ha*” az egy másik formája annak, hogy megpróbáljuk kiokoskodni a dolgokat. A „*mi lesz, ha*” kérdést általában egy sor gondolat követi még, amelyek egy nagyon zord képet festenek. A „*mi lesz, ha*” gondolata visz el a jövőbe, és félelemben tart minket olyan dolgoktól, amelyek meg sem történtek, és valószínűleg soha nem is fognak megtörténni, hacsak meg nem tesszük őket éppen a félelmeink miatt.

A „*mi lesz, ha*” ugyanúgy zűrzavart idéz elő, mint a „*bárcsak*”. Mind a kétféle gondolkozásmód olyan, amibe nem szabad belemerülnünk. Mind a kettőről olvashatunk Pál második levelében a korinthusiakhoz 10,5-ben, „elmélkedések és okoskodások” és „képzeltések”, és ezeket mind el kell vetnünk.

Mesélek nektek egy gyakorlati példát, mire is gondolok. Egyszer úgy alakult, hogy a misszióknak szüksége volt egy új épületre a heti összejöveteleink számára. Azt az épület, amit több mint öt éven át az összejöveteleinkre használtunk le kellett bontani két éven belül, mert egy bevásárló központot akartak a helyére építeni. Olyan helyet kerestünk, amiben elférnek az irodáink, a heti összejöveteleink, elég tágas a bölcsődés és iskolás gyerekek megőrzésére, és még van hely a növekedésre is. Továbbá szükségünk volt kb. 300 parkolóhelyre is.

Nos, úgy gondolhatnánk, hogy ilyet nem túl nehéz találni, mindenesetre nem volt olyan könnyű, mint gondolnátok. Két éven keresztül keresgeltünk. Minden adódó lehetőségnek a végére jártunk. Úgy nézett ki, hogy zsákutcába kerültünk.

Az ördög tüzes nyilakat dobott ránk, olyanokat, mint például: „*mi lesz, ha lejár a két év és még mindig nincs hova költözni?*” Vagy egy olyan tüzes nyíl jött, ami ezt az üzenetet hordozta: „*bárcsak vettetek volna egy ilyen vagy olyan telket, amikor még olcsó volt, akkor nem lennétek ebben a helyzetben.*” „*Mi van, ha félreértettük Istent?*” „*Bárcsak jobban értenél ehhez a dologhoz, mert akkor tudnád mit kéne tenni.*” „*Mi*

van, ha veszel egy telket, de nem kapsz rá építési engedélyt? Mi van, ha túl sokat fizetsz és később találsz valami jobbat, ráadásul olcsóbban?”

Én gyakran hálát adok az Istennek, hogy megszabadított az okoskodás kötelékéből mielőtt szükségünk lett volna az új épületre. Ha ugyanilyen helyzet alakult volna ki pár évvel azelőtt, akkor szánmasszá tettem volna magam, összezavarodtam volna és félttem volna attól, hogy én találjak mindenre megoldást.

Most már el tudom hinni, hogy az Úr irányítja a mi lépéseinket. (A zsoltárok könyve 37,23). Imádkozunk és bízunk Istenben, és az Ő akaratát akarjuk tenni. Ezért Ő majd előhozza a megfelelő megoldást a megfelelő időben. Isten általában nem kapkod, de sosem késik. Sokféle megállapodás volt, amit mi próbáltunk és próbáltunk keresztülvinni a múltban, de egyszerűen nem ment, akármilyen keményen próbálkoztunk is. Végül Isten adott nekünk egy helyet, amit bérelhettünk; és Ő fog gondoskodni minden lépésünkről. Most már látom, hogy miért nem működtek bizonyos megoldások. De abban az időben úgy tűnt, hogy én nagyon akarok találni egy helyet, de semmi sem működött. Semmi sem fog működni, ha az Isten időzítésén kívül esik, hiába is erőltetjük.

Isten valóban tudja, hogy Ő mit tesz. Ő irányítja a dolgokat. Megnyugodhatok és biztos lehetek abban, hogy annak ellenére, hogy én nem tudom, mit is fogok csinálni, de ismerem azt a Valakit, aki tudja a megoldást.

Veled mi a helyzet? Ismered Jézust? Ha igen, akkor ismered a Mindentudó, Mindenható, Mindenütt

jelenlévő Istent – azt, Aki mindenható, mindentudó és mindenütt jelen való?

Dőlj csak hátra nyugodtan! Mi van, ha mondjuk, rengeteg okoskodás után végül azt hiszed, hogy mindenre rájöttél, és akkor Isten meglep azzal, hogy Ő teljesen másként csinálja? Akkor az összes rászánt időd kárba vész. Hát nem vesztegettél el már elég időt az okoskodással és a zavarodottsággal?

Itt egy ötlet: Mi lenne, ha megnyugodnál és hagynád Istent, hogy Isten legyen?

7

NE A FEJED IRÁNYÍTSON!

Imádkoztam, hogy az életemben sokkal nagyobb mértékben jelenjen meg a lelkek megkülönböztetésének ajándéka. Igazából már nagyon régóta imádkoztam ezért, de a Szent Szellem azt mondta nekem, hogy: *„Te soha sem fogsz ebben az ajándékban működni, amíg nem teszed félre az okoskodást!”*

A korinthusiakhoz írt első levél 2,14-16 világosan megmondja, hogy a testi (természeti) ember nem érti meg a szellemi embert. Az Úr arra használta ezt az Igét, hogy megértessen velem valamit. Ha a szellemem által gyakorlom a lelkek megkülönböztetésének ajándékát, és az elmém vitatkozik, hogy ennek most van értelme vagy sem, akkor semmire sem jutok. Miért? Azért mert a korinthusiakhoz írt első levél 2,14 azt mondja, hogy a testi (természeti) ember nem érti a szellemi dolgokat, mert azok csak a szellem szerint érthetők. A szellemed ért olyan dolgokat, amit a te elméd nem.

Ha te Isten újjászületett gyermeke vagy, akkor a Szent Szellem benne lakozik a te emberi szellemedben. Hiszem, hogy a Szent Szellem megpróbál nagyon sok dolgot átadni nekünk, de mi visszautasítjuk azokat, mert túl lelkiek (természetiek) vagyunk.

Mondok egy példát. Egyik reggel, ahogy készülődtem a hetente tartott „Élet az Igében” című alkalmunkra, eszembe jutott az a hölgy, aki a segélyszolgálatunkat vezeti, és az is, hogy ő mennyire hűségesen, régóta teszi ezt. Egy gondolat jött a szívembe, hogy tegyek valamit annak érdekében, hogy megáldjuk őt érte.

Azt mondtam: „*Uram mit tehetek Ruth Ann-ért?*” Éreztem egy erős késztetést, vagy úgy is mondhatnánk, csak úgy tudtam, hogy fogok adni neki egy új, piros ruhát, ami a szekrényemben lógott eddig. Három hónappal azelőtt vettem a ruhát. Bár nagyon tetszett nekem, minden alkalommal, mikor arra gondoltam, hogy felveszem, egyszerűen nem vágytam rá. Még mindig a nejlon zsákjában lógott, rajta az összes bilétával. Ruth Ann egy kicsit nagyobb testalkatú nő mint én, de a dolog érdekessége, hogy én egy számmal nagyobb ruhát vettem magamnak, mert nem volt a méretemben. A ruha szabása miatt úgy véltem, senki nem venné észre, hogy egy kicsit nagy rám.

Amikor ez az erős vágy jött a szívembe, hogy adjam neki a ruhát, az elmém azt mondta: „*De Uram ez egy új ruha!*” Vegyük észre, ahogy az elmém, a testi énem vitatkozik a szellememmel, a vitának nincs semmi értelme. Aztán azt mondtam: „*Biztos nem azt*

akarod, hogy egy teljesen új ruhát adjak oda.” Igazából, ha elgondolkoztam volna Isten jellemén, az Ő nagylelkűségén, a tökéletességén, akkor rájöttem volna, hogy Isten inkább akarja, hogy egy új ruhát adjak oda, mint egy agyonhasználtat.

Dávid király mondta a Sámuel második könyve 24,24-ben a templom építésével kapcsolatban: *„mert nem akarok ingyen kapott áldozatot bemutatni Istenemnek, az Úrnak.”* Látjátok a testünk nem bánja, ha meg kell válnia olyantól, ami semmit sem jelent a számunkra. Ugyanakkor egy új, piros ruha esete az más lapra tartozik. Ahhoz hogy elajándékozzam, áldozatot kellett hoznom.

Az utolsó ellenvetésem nagyon vicces volt. Azt mondtam: *„Uram ezeket a gyönyörű piros és ezüstszínű fülbevalókat azért vettem, hogy ezzel a ruhával viseljem.”* Ezt eléggé duzzogó, önsajnáló hangnemben mondtam. Azt hiszem azt reméltem, hogy az Úr majd megsajnál. Az Ő válasza a teljes hallgatás volt az első két vitapontomra és a harmadikra is a fülbevalókat illetően. Aztán azt mondta, hogy akár a fülbevalókat is odaadhatnám neki, mivel hogy nincs értelme megtartani őket a ruha nélkül.

Isten nem vitatkozik velünk. Ő beszél hozzánk a vágyaink által, ismeret által, egy szellemi benyomás által, egy csendes nyugodt hang által, ritkán egy hallható hangon keresztül, vagy leggyakrabban egy Ige bevillantása által. Ne felejtse el, hogy Isten nem ad olyan vezetést, ami az Ő akaratának nem felel meg. Az Ő akaratát le van írva az Igéjében. És nagyon vi-

gyázzunk, hogy milyen hangok vezetnek minket. Sok különböző hang van. Legyél biztos abban, hogy a szellemed tanúskodik melletted a Szent Szellem által.

Az én szellemem tanúskodott amellett, hogy adjam oda a ruhát Ruth Ann-nek, de az én testem nem akarta feladni. Szóval soroltam Istennek az érveimet, hogy ennek miért nincs értelme. De Isten nem vitázott velem. Ő megmondta, hogy mit akar. Talán emlékszel, hogy miről volt szó az elején: azon gondolkoztam, hogy milyen áldás ez a Ruth Ann, és azt kérdeztem Istentől, hogy mit tehetnék érte. Elmondta, de az elmémnek (okoskodás) nem tetszett, bár a szellemem tudta, hogy ez a helyes. Már csak tőlem függött, hogy hogyan döntök.

Nos, elhalasztottam a döntést. Általában ez a kedvenc módszerünk abban az esetben, ha ki akarjuk kerülni azt, amit Isten mond nekünk, anélkül, hogy direkt módon engedetlenek lennénk Iránta. Legalább is így gondoljuk mi. Igazából a halogatás is engedetlenség. A jó szándék az nem egyenlő az engedelmességgel. Az Isten Igéjére alapozott cselekvés az engedelmesség.

Eltelt néhány hét és én elfeledkeztem az egésztől, de Isten, nem. Imádkoztam Ruth Ann-ért és igazából ugyanazt mondtam Neki, mint múltkor. „Istenem, hogyan áldhatnám meg Ruth Ann-t?” Kezdődött előről az egész. Ugyanaz a piros ruha jött fel bennem. Rájöttem, hogy engedetlenség az, amit csinálok és végül odaadtam neki a ruhát.

Miután úgy határoztam, hogy neki adom a ruhát, rájöttem, hogy ezt eredetileg azért kellett megvennem,

hogy majd neki adjam, és ezért lógott három hónapig a szekrényemben újonnan anélkül, hogy kivettem volna a nejlon zsákjából. Az Úr persze előre tudja ezeket a dolgokat, de mi mindig túlbonyolítjuk az engedelmességet. Az egész zűrzavar onnan ered, hogy a testi ember nem érti meg a szellemi embert, amiről a korinthusiakhoz írt első levél 2,14 beszél.

„*Miért, Istenem, miért?!*” mondja a testi énünk. „*Miért akarod, hogy áldozatot hozzak? Miért nem mehet ez könnyen? Miért kell ilyen nehéznek lennie?*” Pál levele a rómaiakhoz 8,6 azt mondja: „*Mert a testnek törekvése halál; a Lélek törekvése pedig élet és békesség.*” Ez azt a gondolatot is közvetíti, hogy az ilyenfajta viselkedés ellopja a békességünket. Ha esetleg elfelejtettük volna, miről is szól ez a könyv, hadd emlékeztesselek: megkísérlem bemutatni, hogy az okoskodás, a „*Miért, Istenem, miért?!*” az egyik oka annak, ami a zűrzavart okozza, ellopja a békességünket, majd végül az örömünket.

Akarod élvezni az életed? Akkor az „*okoskodásnak*” el kell tűnni!

8

AZ „OKOSKODÁS” MEGTÉVESZTÉST EREDMÉNYEZ

Az egyetlen remény arra, hogy ne csapjanak be manapság az az, hogy megtanulunk szellemben járni, és megtanuljuk követni a szellemet és nem a testet. A Sátán olyan testi keresztyéneket keres, akik a saját fejük, az érzelmeik és akaratuk után mennek, ahelyett hogy az Isten Igéjét és Szent Szellemét követnék. Nem cselekedhetünk aszerint, hogy van kedvünk hozzá, vagy nincsen. A Királyság és a saját védelmünk érdekében csakis olyan dolgokat szabad véghezvinnünk melyekre a Szellem vezetett rá.

Az elménk szeret mindent dobozba tenni. Akar egy olyan helyet találni, ahova mindent betehet, és így legalább úgy tűnik, hogy minden rendben van; kezünkben az irányítás. Nem szeretjük a megválaszolatlan kérdéseket. A Szellem – sok esetben – a megválaszolatlan kérdéseket használja a testünk megfeszítésére. Amikor

nem tudjuk a választ, akkor vagy Istenben bízunk, vagy elkezdünk aggódni és kiokoskodni a dolgokat.

A Szent Szellem dolga az, hogy érettségre juttassa a hívőt, miután Jézus megmentette őt.

Egy érett hívő tud bízni az Atyában, annak ellenére, hogy nem érti a dolgokat. Ezért Isten nem mindig adja meg a választ mindenre, mert Ő edz minket a bizalom területén. Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy az elméd nagyon ellene van Isten effajta módszerének. Az elméd testinek számít mindaddig, amíg nincs megújítva és meg nem tanul szellemi módon gondolkozni.

A rómaiakhoz írt levél nyolcadik fejezete beszél a test és a Szellem gondolkozásbeli különbségéről. Pál levele a galatákhoz 5,17 verse azt mondja: „*Mert a test kívánsága a szellem ellen tör; a szellemé pedig a test ellen, ezek viaskodnak egymással, hogy ne azt tegyék, amit szeretnétek.*”

Menjünk vissza az eredeti gondolatmenetünkhöz, amit a fejezet elején említettem. Eszerint a testies (természeti) elme mindent be akar tenni egy helyre; egy kis dobozba, amibe az adott dolog beleillik, és ahol gond nélkül jól átlátható.

Az irodánknaál volt egy hosszú sor a postaládákból. Mindegyiken rajta volt egy alkalmazott neve. Amikor egy üzenetet vagy utasítást akartam küldeni egy bizonyos alkalmazottnak, akkor betettem az illető postaládájába egy üzenetet. Néha előfordult, hogy nem hajtották végre a kérésem, és amikor leellenőriztem hogy ennek mi volt az oka, rájöttem, hogy rossz ládába tet-

tem az üzenetet. Sőt néha olyan ládába tettem az üzenetet, amin még név sem volt.

Az Úr arra használta ezeket a postaládákat, hogy megtanuljam a leckét, és én nektek próbálom most tanítani. Megmutatta, hogy úgy, mint ahogy a rossz ládába tettem az üzenteket, ugyanúgy sok dolgot rossz helyen raktároztam el a fejemben. Mindig mindent el akartam tenni egy bizonyos helyre, hogy ne lógjon semmi sem a levegőben, nehogy valamit is Istenre kelljen bíznom. Nagy gondom volt az okoskodással. Sokszor kérdeztem: „*Miért, Istenem, miért?*” Ezért sok értetlenség és aggodás volt bennem, viszont kevés békesség és öröm.

Előfordult, hogy még magamat is becsaptam (amit aztán később meg is mutatott az Úr), mert volt hogy úgy éreztem, egy bizonyos dologban már mindent tudok, és annak alapján járok majd el, hogy én mit gondolok a helyzetről. Később, mikor már rég nagy kalamajkát csináltam, rájöttem, hogy annak ellenére, hogy én azt hittem, mindent értek, rossz helyen tároltam a dolgokat magamban.

Isten A példabeszédek könyve 3,7-et használta, hogy megértsem ezt az igazságot: „*Ne tartsd bölcsnek önmagadat.*” Az Úr értésemre adta, hogy fele olyan okos sem vagyok, mint gondoltam. Nem az emberi intelligenciáról beszélek. A magunkról kialakított véleményünkről beszélek – azt hisszük mindenre rájöttünk.

A példabeszédek könyve 3,5-6 azt mondja:

„*Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj!*”

*Minden utadon gondoldj rá, és ő egyengetni fogja
ösvényeidet.”*

Amikor Isten világossá teszi a dolgokat, akkor neked nem lesz részed a zűrzavarban vagy a kételkedésben, de ha te megpróbálsz kiokoskodni a dolgokat, akkor lehet, hogy csak egy helyben jársz és soha nem fogod megtudni az igazságot. A 7/a. vers azt mondja: „*Ne tartsd bölcsnek önmagadat!*”

Itt van a dolgok két megközelítési módja: az egyik helyes, a másik nem; az egyik szellemi, a másik testi. Mondjuk, valaki mond nekem egy személyes próféciát, amit nem nagyon értek, vagy mondjuk van valami szellemi álmom, amit nem értek. Odamehetek az Atyához és azt mondhatom: „*Atyám ezt nem értem. Szeretném megérteni, szóval kérlek, adj nekem erről kijelentést! Adj nekem megértést!*”

Aztán egy polcra helyezem azt a dolgot, amit nem értek. Más szóval, nem gondolkozom róla többet. Isten kezébe helyezem. Ha és amikor Ő készen áll arra, hogy megértesse velem, akkor majd leveszi a polcról és eszembe juttatja. A János evangéliuma 14:26 azt mondja, hogy majd a Szent Szellem eszünkbe juttatja, Ő majd kijelentés által értésemre adja azt, amire magamtól sose jöttem volna rá.

A másik kezelési módja ennek a helyzetnek – tehát amikor van egy próféciám vagy álmom, amit nem értek – hogy megpróbálok magamtól rájönni, mit is jelenthet. Beszélhetnék sok embernek róla, és kikérhetném a véleményüket. Hadd tegyem hozzá, hogy valószínű mindegyiküknek más lenne a véleménye, tehát

ez még csak fokozná az eredeti értetlenségemet. Ha ezen vélemények alapján valamilyen végkövetkeztésre jutok, akkor annak alapján fogok cselekedni. Valójában, ha őszinte akarok lenni magamhoz, akkor ilyenkor be kéne valljam, nincs békességem belül. Ha folyamatosan azzal próbálkoznék, hogy valamit csináljak az alapján, hogy én mit „gondolok” az álomról, a próféciáról vagy látásról, a végén egy nagy zűrzavart okoznék.

Emlékezzünk, hogy az okoskodás zűrzavarhoz vezet. Nem azt mondom, hogy nem kell elgondolkozni a dolgokon; de van különbség a között, mikor elég hosszan medítálunk valami fölött a megértést keresve, és a között, mikor minden erőnket latba vetjük annak érdekében, hogy megértsük a dolgokat és a végén természetesen összezavarodunk.

Ha úgy érzed, hogy össze vagy zavarodva, akkor legyen az egy figyelmeztető jel számodra, hogy valamit rosszul kezelsz!

9

A ZÚRZAVAR ELLOPJA AZ ÖRÖMÖDET

Ebben az utolsó fejezetben hadd nyomatékosítsam, hogy a zűrzavar nem Istentől van. Pál első levele a korinthusiakhoz 14,33 azt mondja: *„Mert Isten nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek Istene.”* Pál a kolosséiakhoz írt levelében a 3,15/a azt mondja: *„a Krisztus békessége uralkodjék a szívetekben.”* A szíved békessége dönti el, hogy mi fér bele és mi nem.

A zűrzavar a béke szöges ellentéte. A „zűrzavar” azt jelenti, hogy minden összekeveredett, tisztátalan, összezagyvált, összekeverni vagy összemosni valamit valamivel. A „béke” azt jelenti, hogy rend, zavartalan, belső megelégedettség, derű. Ha egy embernek nincsen békessége, akkor nem lesz öröme sem. Jézus azt mondta a János evangéliuma 10,10-ben, hogy *„a tolvaj azért jön, hogy lopjon, öljön és romboljon, de Jézus azért jött, hogy életünk legyen”* és *„élvezzük azt”*.

Elhatároztam néhány évvel ezelőtt, hogy élvezni fogom az Istennek átadott életemet. Ha Jézus azért halt meg, hogy nekem nem csak hogy életem legyen, de élvezzem azt, akkor meg is kell próbálnom élvezni.

A János evangéliuma 15. részében le van írva, hogy Jézus tanít a teljes életéről, ami arra utal, hogy be kell lépünk az Isten nyugalmába. Az 1-10 terjedő versekben beszél a gyümölcstermő, bővülködő életéről. Azután a 11. versben ezt mondja:

„Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömtök teljessé legyen.”

Tényleg úgy hangzik, mintha azt akarná, hogy élvezzük az életet. A zűrzavar pontosan ezt fogja megakadályozni.

Zárásként bátorítalak benneteket, hogy hozzatok egy döntést, miszerint örömben akartok élni, nem zűrzavarban és nem felfordulásban. Fel kell adnotok az „okoskodást”! Minden alkalommal szellemi győzelmet aratunk, amikor feladunk valamit az emberi természetünkből. A testünk természete olyan, hogy „megpróbál rájönni a dolgokra”. A szellem természete meg olyan, hogy „bízik Istenben, hogy Ő értésünkre ad mindent a maga idejében”.

Ha feladod az „okoskodást”, akkor én őszintén hiszem, hogy békességet és örömet fogsz aratni.

EGY ÚJ ÉLET KEZDETE

Ha még soha nem hívtad be a szívedbe Jézust, mint Uradat és Megváltódat, akkor kérlek, tedd meg most. Elimádkozhatod ezt az imát, és ha tényleg komolyan gondolod, akkor megtapasztalhatsz egy új életet Krisztussal.

Atyám, Istenem, hiszem, hogy Jézus Krisztus a Te Fiad, a világ Megváltója. Hiszem, hogy meghalt értem a kereszten, és elhordozta minden bűnömet. Elment a pokolba helyettem, legyőzte a halált és a sírt. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, és most az Atya jobb-ján ül. Szükségem van Rád Jézus! Bocsásd meg a bűneimet, ments meg, gyere és lakozz énbennem! Újjá akarok születni!

Most hidd el, hogy Jézus a szívedben él! Megbocsátattak a bűneid, igazzá lettél, és amikor Jézus visszajön, te a mennybe mész Vele.

Keress egy gyülekezetet, amelyik tanítja Isten Igéjét, és növekedj Krisztusban! Semmi sem fog változni az életedben, ha nem ismered az Isten Igéjét.

Kedveseim!

*A János evangéliumában a 8,31-32 azt mondja:
„Ha ti megtartjátok az én igémet, valóban tanítvá-
nyaim vagytok; megismeritek az igazságot, és az igaz-
ság megszabadít titeket.”*

*Buzdítalak titeket arra, hogy tegyétek magatokévá
Isten Igéjét, véssétek a szívetek legmélyére, és Pál má-
sodik levele a korinthusiakhoz 3,18 szerint, ahogy az
Ő Igéjét tanulmányozzuk, úgy változunk át Jézus kép-
mására.*

*Írj nekem, írd meg, ha befogadtad Jézust a szí-
vedbe, és kérj tőlünk egy könyvet, amely segít majd az
új életed elkezdésében Krisztussal.*

*Szeretettel:
Joyce*

JOYCE MEYER

Mikor, Istenem,
mikor?!

JOYCE MEYER

Mikor, Istenem,
mikor?!

Tanulj meg bízni Isten időzítésében!

A mű eredeti címe:

When, God, When?

Faith Words Edition

Copyright © Joyce Meyer 1994

Hungarian translation © Gere Benjámin

A bibliai idézetek forrása:

A Magyar Bibliatársulat megbízásából kiadott,

Protestáns Új Fordítású (revideált) Biblia,

Kálvin János Kiadó, Budapest, 1990

Károli Biblia

Magyar Biblia Társulat, Budapest, 1999

Fordította:

Gere Benjámin

A fordítást az eredetivel egybevetette:

Gere József, Mohl Károlyné, Révész Krisztina

A kiadvány bármely részének bármilyen formában, bármilyen elektronikus vagy mechanikus eszközzel történő sokszorosítása vagy továbbadása – ideértve a fénymásoló, adatrögzítő berendezést vagy más jellegű adattároló és adatbeolvasó eszközök használatát is – kizárólag a kiadó írásos engedélyével történhet.

Kiadja: Szabadkeresztény Gyülekezet, Szigetszentmiklós

Kiadásért felelős: Gere József lelkipásztor

e-mail: gerejl@vnet.hu

Nyomás: Start Nonprofit Kft., Nyiregyháza

Felelős vezető: Balogh Zoltán vezérigazgató

Printed in Hungary

TARTALOM

Előszó	55
1 Időzítés és bizalom	57
2 Mert ideje van	59
3 Kijelölt idő	63
4 Az elhívás	65
5 A kenet	67
6 Az elválasztás	75
7 Eleged van a várakozásból?	77
8 Kis türelmet kérek!	81
9 Mikor válnak valóra az álmaim?	85
Egy új élet kezdete	87

ELŐSZÓ

Mi egy Mindentudó Istent szolgálunk, aki folyton figyel ránk. Isten soha sem lepődik meg. Ő mindent tud előre, ami történni fog. A 139. zsoltár azt mondja, hogy: *„Ő ismeri a gondolatainkat, mielőtt még azok eszünkbe jutnának, és a még el sem suttogott szavainkat is.”* Legtöbbünknek növekednie kell a bizalom területén és abban, hogy türelmesek legyünk, és ne mondjuk ki a nagy kérdést: – Mikor?

Mivel ez a kérdés elég gyakori, ezért írtam ezt a könyvet, és remélem, hogy az Istentől kapott megértésem segít másoknak is e területeken. Az életem egy nagy részét türelmetlenül, frusztráltan és csalódottan éltem. A sok megtapasztaláson keresztül megtanultam bízni abban, Aki mindent tud.

Imádkozom, hogy a te szellemed megnyugodjon, ahogy Benne megpihensz, bízva Dávid király szavaiban: *„a te időd Isten kezében van”* (Zsoltárok 31,16, szabad fordításban).

IDŐZÍTÉS ÉS BIZALOM

*„De én bízom benned Uram, vallom: Te vagy Istenem!
Kezedben van sorsom, ments meg ellenségeim és üldözőim kezéből!”*

A zsoltárok könyve 31,15-16

Ebben a fejezetben a zsoltáros azt mondja: hisz abban, hogy Isten megszabadítja, és bízunk benne, hogy ezt a megfelelő időben teszi majd. A bizalom elvárja tőlünk, hogy így szóljunk: *„Az én időm a te kezében van.”* (Szabad fordítás.)

Megtanultam, hogy a bizalom feltétele esetenként az, hogy elfogadjuk nincs mindenre azonnal válasz és hogy letesszük az időnket Isten kezébe – hiszünk annak ellenére, ha nincs is mindenre válaszunk. Tudjuk, hogy Neki megvannak a válaszok. Nála megvan az időzítés az életünk minden történésére. Mindannyiunknak az a vágya és hite, hogy a jó dolgok megtörténjenek az életünkben, MOST – és nem később!

Ellenben, ahogy folyamatosan növekszünk a keresztény életünkben, úgy egyre jobban kezdünk hinni a dolgok megtörténésében, de nem MOST, hanem Isten tökéletes időzítésének pillanatában. A zsidókhoz írt levél 11,1 azt mondja, hogy: *„A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok lé-*

téről való meggyőződés.” Hitünk lehet minden adott pillanatban, de attól még a dolgok nem mindig valósulnak meg azonnal.

Bízni Istenben gyakran azt jelenti, hogy nem tudjuk, Isten hogyan és mikor fog cselekedni. Mi mindig azt mondjuk, hogy „*Isten soha sem késik*”, de az is biztos, hogy nem jön korán sem. Miért? Mert Ő arra használja a helyzetet, hogy nyújtsa a hitünket egy kicsit, és így növekszünk a várakozás alatt.

Az egyik barátunk nemrég rossz anyagi helyzet elé nézett, mivel nem várt adókat kellett egyszerre befizetnie. Április 15. volt a határidő. Ez a házaspár egy nagyobb adományt adott a misszióknak (Life in the Word) bízva abban, hogy Isten megáldja majd őket. Április 14-re megvolt a pénzük, hogy befizessék az adót. Miért nem április 1-re vagy 5-re? Miért vár Isten néha az utolsó pillanatig? Az oka az, hogy Ő bizalomra tanít minket. A bizalom nem örökölhető, hanem tanulni kell! Az által tanulunk bízni Istenben, hogy olyan dolgokon megyünk keresztül, amihez bizalom szükséges. Ahogy látjuk, hogy Isten újra és újra hűséges, úgy szép lassan elhagyjuk a magunkba vetett bizalmunkat, és végül megérkezünk Isten nyugalmába, és Belé vetjük a bizalmunkat.

Ha így nézzük a dolgokat, akkor megérthetjük, hogy a várakozás miért játszik nagy szerepet az Istenbe vetett bizalmunkban. Ha mindent azonnal megtenne, amit kérünk Tőle, akkor mi sosem növekednénk. Az időzítés és a bizalom ikertestvérek, szorosan együtt dolgoznak.

2

MERT IDEJE VAN

Mózes második könyve 26,4 azt mondja: „*esőt adok nektek idejében*”. Pál a galatákhoz írt levelében a 6,9 azt mondja: „*A jó cselekvésében pedig ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk.*” Péter első levele 5,6 azt mondja: „*Álázatok meg tehát magatokat Isten hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején.*”

Mikor van „annak az ideje” vagy „idejében”? Úgy hiszem akkor, amikor Isten úgy látja, hogy készen állunk mi is, a többi érintett is, és mindez beleillik Isten nagy tervébe. Istennek van egy személyre szabott terve mindenki számára, de Neki van egy nagyobb terve is az egész világot illetően.

Emlékszem egy esetre, amikor frusztrált voltam, mert semmi sem történt a szolgálatomban. Tudtam, hogy fel vagyok kenve az Isten Igéjének a szolgálatára, de semmilyen ajtó nem nyílt meg előttem. Úgy tűnt, hogy már nagyon rég óta várok. Teljesen felkészültnek éreztem magam, szorosán együttműködtem Istennel. Nagy munkát végzett el bennem, és egyszerűen nem értettem miért nem történik már valami? Emlékszem,

ezt kérdeztem: „*Istenem te most mire vársz? Nem vagyok még készen?*” Ő így válaszolt: „*De készen állsz, viszont azok akikkel együtt fogsz dolgozni, még nem állnak készen, még dolgozom rajtuk, szóval neked rájuk kell várni.*”

Láthatjátok, Isten nem nyomul, nem követel, nem manipulál vagy erőltet embereket. Ő vezet, irányít, biztat és javasol. Mindenkinek az egyéni felelőssége, hogy átadja-e Neki akaratát céljainak megvalósítása érdekében. Egyeseknél néha ez egy hosszabb folyamat.

Ezért, ha Isten egy csoport embert akar felkészíteni, akik együtt fognak dolgozni, lehet, hogy a csoport egyik fele készen áll, a másik meg még nem. Ez azért komplikált, mert az elején még nem is ismerik az Isten tervét, sőt sokszor egymást sem ismerik ezek az emberek.

A tökéletes példa erre az egyedülálló ember esete, aki imádkozik egy hozzá illő társért. Isten már készíti fel a társat, de aki imádkozik, az belefárad a várakozásba, mivel nem tudja, hogy mi történik a színfalak mögött. Az egyedülállónak, aki imádkozik egy olyan társért, aki érett Krisztusban, szellemi gyümölcsökben gazdag és teljes idejű szolgálatra van elhívva stb. ..., lehet, hogy várnia kell, mire készen megkapja a „*speciális rendelését*”. Ez időbe kerül. Nem megy egyik napról a másikra. De Istennek megvan a megfelelő embere a számára.

Dave engem hamar megkapott, bár az ő imája nem volt valami nagyratörő. Kért Istentől egy feleséget, egy hozzá illőt, és olyan valakit kért, akinek szüksége van segítségre. Ezért imádkozott éjjel-nappal egy kb. fél –

egyéves időszakon keresztül. Találkoztunk, volt öt randink, aztán összeházasodtunk. A könyv kiadásakor (1994) már 28 éve voltunk házasok. Dave azt mondta, hogy az első randink után tudta, hogy én vagyok a megfelelő számára, de azért nem közölte velem, mert nem akart megrémisíteni.

Arra a megállapításra jutott három héttel az esküvőnk után, hogy én sok problémával küszködök, és szükségem van segítségre. Dave hamar választ kapott az ő imájára, de neki sok nehéz időszakot el kellett viselnie, mialatt én növekedtem az Úrban, és lassan megtanultam legyőzni a zaklatott múltamat. Isten tudta, hogy Dave el fogja tudni viselni a nehéz éveket mellettem, ezért válaszolt az imájára gyorsan. Elég erős volt ahhoz, hogy segítsen valakinek, akinek súlyos problémái voltak. Dave hajlandó volt arra, hogy Isten erre használja, és Isten használta is. Ha nem tudta volna ezt elviselni, vagy ha valaki olyanért imádkozott volna, aki tökéletesebb, akkor hiszem, hogy Isten elhalasztotta volna imájának megválaszolását egy megfelelő időre, amikorra Isten a nagyobb változtatásokat már elvégezte volna az életemben, és olyan állapotba kerültem volna, amiért Dave imádkozott.

Ezzel azt szeretném mondani, hogy amikor Istenre várunk, nagyon fontos, hogy észben tartsuk, Ő más embereken is dolgozik annak érdekében, hogy megválaszolja az imánkat. Ezt tudván könnyebb lesz a várakozás.

Gondolkozzunk el az „*annak idejében*” szavakon a anyagi dolgok területén. János harmadik levele 1,2

azt mondja: „*Szeretett testvérem, kívánom, hogy mindenben olyan jó dolgod legyen, és olyan egészséges légy, amilyen jó dolga van a lelkednek.*” Az „*amilyen jó dolga van a lelkednek*” kifejezés arra utal, hogy az Isteni gondviselés attól függ, hogy te mennyire vagy érett Őbenne. Az „*amilyen jó dolga van a lelkednek*” azt jelenti, hogy mi mennyire vagyunk készek letenni a mi elménket, akaratunkat és érzelmeinket az Ő akaratába. Az érettség az egy folyamat, ami időbe kerül. Hogy mennyi időbe, az függ Isten tervétől és attól is, hogy mi mennyire működünk Vele együtt. Isten jobban szeret minket annál, hogy akkora vagyont adjon nekünk, amit nem tudnánk jól kezelni fejletlenségünk miatt. Ezért azt mondja nekünk Pál levele a galatákhoz 6,9-ben: „*A jó cselekvésében pedig ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk.*” A „*maga idejében*” akkor jön el, amikor Isten úgy gondolja, hogy készen állunk, nem akkor, amikor mi gondoljuk úgy.

A túl sok és gyors áldás gögössé teheti az embert, ezért mondja a Biblia, hogy ne tegyünk meg vezetőnek egy frissen megtért embert. Ők nem elég érettek még, és emiatt könnyen felfuvalkodhatnak (Pál első levele Timóteushoz 3,6).

Mindennek megvan az ideje az életünkben, és biztonsági okai vannak Isten időzítésének. Imádkozom, hogy Isten engem az Ő tökéletes akaratában és idejében használjon – nem egy lépéssel előtte, sem egy lépéssel utána.

3

KIJELÖLT IDŐ

Jézus, amikor az apostolok kérdezgették Őt a végidőkről, azt mondta Az apostolok cselekedetei 1,6-8-ban, hogy nem rájuk tartozik, hogy hogy lesznek ezek a dolgok, mindezeket az Atya a saját hatalma és végzése szerinti meghatározott időben hajtja végre.

Láthatjuk, hogy az apostolok még mindig azt hitték, hogy Jézus egy földi királyságot alapít. Megkérdezték, hogy mikor állítja helyre Izrael királyságát és adja vissza azt Izraelnek.

Jézus egyszerűen nem tudta megértetni velük, hogy Ő egy szellemi királyságról beszél, és az Ő Királysága majd bennük lesz. A Biblia figyelmeztet minket, hogy a tudás bölcsesség nélkül veszélyes. Katasztrofális lett volna Jézus részéről elmondani a tanítványoknak, hogy mikor is akarja helyreállítani a Királyságát, ugyanis ők azt sem tudták miről beszél. Sokszor szeretnénk információt kapni a „*mikorról*”, de Isten nem mondhatja meg nekünk, mert nincs elég

bölcsességünk kezelni azt. Habakuk próféta könyve 2,3 azt mondja: „*Mert ez a kijelentés meghatározott időre vonatkozik, hamarosan célhoz ér, és nem csal meg; ha késik is, várd türelemmel, mert biztosan bekövetkezik, nem marad el.*” Egy nappal sem fog késni.

A „*meghatározott idő*” egyszerűen azt jelenti, hogy Isten elérkezettnek látja az időt. Alá kell vetnünk magunkat és az ötleteinket Isten bölcsességének és erejének, és bízunk kell benne, amikor azt mondja, hogy Ő nem késik.

A „*meghatározott idő*” azt is jelenti, hogy egy bizonyos okból előre kiválasztott, elrendelt idő. Ez olyan, mint amikor időpontot kapunk valamire.

Nem juthatunk be addig, amíg el nem jön az időpontunk, és ez már csak így van. Istennek van egy elrendelt ideje, vagy úgy is mondhatjuk, hogy időpontokat adott nekünk az életünk bizonyos állomásaira. Így hát le is nyugodhatunk és türelmesen várhatjuk, mert az épp akkor jön el és nem máskor.

AZ ELHÍVÁS

Amikor Isten elhív egy embert egy bizonyos dologra, akkor fel is keni, és el is különíti arra a célra. Ezeket a dolgokat általában, de inkább leggyakrabban külön időzíti, és nem egyszerre. Gyakran hosszú idő telik el e három esemény között, különösen, ha Isten hatalmas módon akarja használni az illetőt. A „*hatalmas módon*” nem feltétlen azt jelenti, hogy nemzetközileg, inkább azt jelenti, hogy egy nagyszámú embercsoportot fog ez érinteni. Ebben és a következő két részben meg fogjuk nézni ezeket az eseményeket külön-külön.

Amikor Isten elhív egy embert, akkor az lehet egy nem várt dolog, vagy egy olyan dolog, amit az illető mindig is sejtett valahol. Emlékszem olvastam valahol, hogy ez egyik amerikai elnök azt nyilatkozta egy interjúban, hogy már kiskorától kezdve mindig is vágyott rá, és „*egyszerűen csak tudta*”, hogy egy napon majd ő lesz az Egyesült Államok elnöke.

Az én elhívásom, mondhatni elég hirtelen jött. Egyik reggel, mikor az ágyamat vetettem meg, az Úr hangja szólt hozzám, hogy: „*El fogsz menni a világon mindenhova és tanítani fogod az én Igémet, egy hatalmas tanítói szolgálatot fogsz végezni*”. Annak ellenére, hogy ez nem egy hallható hang volt, mégis elég han-

gosnak és tisztának hallatszódott a bensőmben. Attól a pillanattól kezdve „*egyszerűen csak tudtam*”, hogy ez az én elhívásom, és állandóan leküzdhetetlen vágyat éreztem, arra hogy hirdessem Isten Igéjét.

Addig a napig nem is tudtam, hogy van elhívásom hirdetni az Isten Igéjét, bár innen visszatekintve az életemre, látok néhány jelzőoszlopot az utam mentén. Mindig is megvolt a képességem, hogy tisztán és érthetően kifejezzem magam szóban és írásban egyaránt. Már a középiskolában is jöttek oda hozzám az emberek, hogy megosszák a problémáikat velem. Már akkor megvolt a vágyam, hogy segítek nekik rendbe rakni az életüket. Engem kértek fel az érettségi ünnepség záróbeszédére, hogy bátorítsam a többi végzős diákot, hogy nagy dolgokat vigyenek véghez. Komolyan elgondolkoztam azon, hogy pszichológus diplomát szerzek, hogy embereken tudjak segíteni hivatásból is. Pár évvel Dave-vel kötött házasságom után egyre közelebb kerültem az Úrhoz, de még mindig sokat szenvedtem a múltban engem ért erőszakos dolgok miatt. Ekkor már három gyermekünk volt. Egyik vasárnap este a gyülekezeti alkalom után otthon feküdtem az ágyamban, a gyerekek már aludtak. A házunk nyugis volt, csendes, sötét és én újra elprédikáltam az aznapi üzenetet, de most én álltam a pulpitus mögött, nem a pásztor. Fogalmam sem volt, hogy ezt miért teszem, de most már tudom.

A te elhívásod jöhet fokozatosan vagy váratlanul, de attól a pillanattól, hogy az elhívás megtörtént, te belépsz a felkészülési időszakba.

5

A KENET

A felkészülési időszakban a kenet pontosan tervezett időközönként érkezik. A kenet az a Szent Szellem, Aki képessé tesz minket arra, amire Isten hívott el. A Szent Szellem tanít, kiigazít, megszentel, segít és megerősít minket. Ő formál és alakít minket olyan edényekké, amit a Mester használni tud. Ez akár évekbe is telhet.

Gondoljunk csak Mózesre. Ő érezte az elhívást arra, hogy megszabadítsa a népét a fogságból. Nagy hévvel el is kezdte; majd amikor megölt egy egyiptomit, aki igazságtalanul bánt egy izraelitával, akkor ennek eredményeként a következő negyven évét a pusztában töltötte; pásztorkodásról, Isten ismeretéről és az alázatról tanulva. Tapasztalatokat szerzett. Egy képzés, tapasztalat és alázat nélküli ember nem tud különbséget tenni önnön buzgósága és Isten időzítése között. A kenet attól függően árad ki az életünkbe, hogy milyen módon éljük meg a felkészülési időszakot. Vegyük például Józsefet, akit Isten hívott el, hogy Egyip-

tom uralkodója legyen, és tömegeket mentsen meg az éhhaláltól. Már gyerekként álmokat látott ezzel kapcsolatban. Buzgóságában elmondta az álmait bátyjainak. Nem voltak kifejezetten elragadtatva attól a tényről, hogy majd ők fognak hajbókolni a legkisebb öccsük előtt, ezért fogták és eladták őt.

József nem akart ezzel rosszat. Ő egy kedves fiú volt, de láthatóan nem volt bölcs dolog tőle, hogy elmondta álmait a fivéreinek. Isten megengedte, hogy átéljen pár kemény évet, de ezek az évek bölcsességre tanították. Tapasztalatai felkészítették őt az elhívására. Nemcsak a saját családja árulta el, hanem azok a barátai is, akikkel rendesen bánt, és azt hitte bízhat bennük. Hazudtak róla, igazságtalanul ítélték el, olyanokért kellett bűnhődnie, amiket el sem követett, és nagyon sok évet kellett várnia, mielőtt az álmai beteljesültek volna.

Mindannyiunknak megvannak a különféle tapasztalataink, amelyek segítettek bennünket a növekedésben. Ezek felkészítenek minket, hogy Isten szolgálatában megálljuk a helyünket, bármi is történjen. Nem Isten hozza ránk a bajt, hanem a Sátán. A Sátánnak az jár a fejében, hogy hogyan pusztítson el minket, de Isten ezt fordítja a javunkra. József tudta ezt; Mózes első könyve 50,20-ban ezt mondta a bűnbánó testvéreinek: *„Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt.”*

Amikor Isten elhívott engem, hogy hirdessem az Igéjét, akkor éppen nagyon szenvedtem attól, hogy a családom és a közeli barátok visszautasítanak engem. Nagyon magányosnak éreztem magam. Rosszul ítélték

meg, félreértettek és bántóan beszéltek rólam. Azonban én féktelen és szemtelen voltam, tele bölcstelen buzgósággal. Röviden, öntelt voltam. Hadd tegyem hozzá, hogy mindenki ilyen, amíg nem megy keresztül a felkészítési folyamaton.

Valószínűleg azt gondolod, hogy: „*Én nem – nekem nincsenek ilyen problémáim,*” – úgy gondolom, hogy egy csúnya felismerés előtt állsz még magaddal kapcsolatban! És amíg „*nem alázod meg magad, Isten hatalmas keze alatt*”, addig a te időd nem fog eljönni (Péter első levele 5,6).

Ahogy most visszatekintek, látom, hogy nagyon egyértelmű az összefüggés a szolgálatom fejlődése, a kenet mértéke és a között, hogy a személyes életemben hogyan növekedtem.

Otthoni bibliatanulmányozás

A szolgálatra való felkészítemem egyik első lépéseként Isten utasított, hogy hagyjam ott a jól fizető teljes idejű állásomat, amit végül meg is tettem. Ez a döntés a bevételünket nemes egyszerűséggel megfelelezte. Isten mindig betöltötte a szükségünket, de azok az évek nem voltak bővülködők.

Elkezdtem bibliaórákat tartani, melyeket kb. 5 éven át folytattam. Az első két és fél évben hetente egyszer tanítottam. Az alkalmakon egyre többen vettek részt, ezért két csoportot csináltam, és így kétszer tanítottam hetente. Egyszer délelőtt és egyszer délután. Annak

ellenére, hogy akkoriban Dave-nek és nekem komoly anyagi kihívásokkal kellett szembenéznem, nem kaptam semmiféle pénzbeli juttatást ezekért az alkalmakért.

Az emberek, akiket tanítottunk, akik úgy huszonötön lehettek alkalmanként, egyáltalán nem hajlottak afelé, hogy megáldjanak minket anyagilag, holott szembeötlőek voltak a szükségünk. Nehéz volt számomra, de megtisztítottam a motivációm a tanítással kapcsolatban. Nem hagytam abba a tanításokat, szóval egyértelműen nem a pénzért csináltam. Bár néha nehéz volt nem haragudni az emberekre, de végül megértettem, hogy a dolgok azért történnek így, mert Isten nem akarja, hogy tudjam, honnan jön a gondviselése. Azt akarta, hogy Őt tegyem meg forrásomnak. Ez időbe telik, mint az is, hogy kibírjunk olyan helyzeteket, amik elől legszívesebben elfutnánk.

Sokan el is futnak. Ők ugyan el vannak hívva, de mivel nem bírják ki a felkészítési időszakot, így őket sosem választják ki az elhívottak közül. Máté evangéliuma 20,16 azt mondja: *„Sokakat hívtak el, de keveseket választanak ki.”* Egyszer hallottam egy előadótól, hogy ez azt jelenti: *„sokakat hívtak el, de kevesen vállalják az elkötelezettséget az elhívásukért.”*

Egy részletesebb angol Bibliafordítás (The Amplified Bible) Pál második levele Timóteushoz 2,15-ben kicsit bővebben kifejti az elhívásunk felelősségét: *„Tanulj, légy buzgó, és hozd ki magadból a legtöbbet, hogy megpróbáltként (nehézségek által edzett) állhass Isten elé, egy munkásemberként, akinek nincs szé-*

gyelni valója, helyesen elemezve és pontosan értelmezve (helyesen kezelve és tehetségesen tanítva) az Isten Igazságát.”

Ezek alatt az évek alatt, amikor huszonöt embert tanítottam a nappalinkban, Isten sokat tanított nekem a szolgálatról.

Polcra téve

Utána következett egy év, amikor nem végeztem semmiféle szolgálatot. Isten szólt hozzám és azt mondta: *„Hagyd abba az otthoni bibliaórákat, íme én újat kezdek.”* A bibliaórák folytatására irányuló vágyam egyszer csak megszűnt! Már új gyereket vártam, és minden – úgy a szívemben, mint a körülményeimben is – Isten Ígéretét erősítették meg bennem. Bizonyos szempontból nehéz volt engedelmeskedni. Az emberek épp elkezdtek adakozni egy kis mértékben, minden héten. Ez általában valahol tizenöt és ötven dollár között mozgott. De egy hónapban még ez is nagy segítség volt. Nos, most el kellett hagynom ezt a bevételi forrást ahhoz, hogy megtegyem a következő lépést.

A testem valami nagy dolgot remélt az áldozatos engedelmességem után; mindezek ellenére nem történt semmi egy éven keresztül. Nem nyíltak ki az ajtók! Sokféle szempontból ez volt az életem legnehezebb éve. Félreértettem Istent? Én találtam ki az egész látásomat? Meg fog ez valósulni valaha is? Mit tehetnék annak érdekében, hogy megvalósuljon? Isten pedig

csak azt mondogatta: „*Csendesedj el, és tudd, hogy én vagyok az Isten.*” (A zsoltárok könyve 46,11).

Néha nagyon nehéz elcsendesedni és várni Isten időzítésére. Abban az időben nem értettem azt, amit most megosztok veletek. Sokkal jobban értjük a dolgokat, amikor már visszatekintünk rájuk, mint amikor éppen keresztülmegyünk rajtuk. Néha Isten egy polcra helyezi az embert és hagyja ott ülni. Úgy tűnhet, mintha semmi sem történne és mégis sok minden megy végbe a Szellemben. Ez egy növekedési, finomra hangolási, megtisztítási, és hitben való növekedési időszak, ahol semmi látványos nem történik.

A következő öt év

Ennek a várakozási évnek a vége felé, Dave és én elkezdtünk egy új gyülekezetbe járni. Ez egy frissen alakult gyülekezet volt St. Louis környékén. Kicsi volt. Körülbelül harminc ember járt oda, de nagyon erős meggyőződésünk volt afelől, hogy Isten azt akarja, hogy ott legyünk. Egy kis idő után én tarthattam a csütörtök reggeli női alkalmat a gyülekezetben, amit Life Christian Center-nek neveztünk el. Ezeket az alkalmakat Isten rendelte el nekem, mint a következő állomását a szolgálatomnak és ez Isten időzítése volt!

Isten megáldotta, és növekedtünk. A csúcspontján hozzávetőleg négyszáz nő jött el hetente az alkalmakra. Végül én teljes idejű alkalmazott lettem a gyülekezetben, társpásztori pozícióban. A Life Christian

Center kent fel, és a helyi bibliaiskolában tanítottam. Ezek után a gyülekezet szponzorálta az első rádióadásomat, amit St. Louis-ban adtak le.

Nagyon sok fontos leckét tanultam meg az ott eltöltött öt év alatt. Az egyik az volt, hogy hogyan vessem tekintély alá magam. Egy ember addig nem áll készen arra, hogy hatalmat gyakoroljon, amíg ő maga nem volt hatalom alá vetve. Ne felejtjük el, hogy az alávetettség az nem egy tett, hanem egy hozzáállás. Dönthetsz úgy, hogy megteszed amit mondanak neked, de mindenképpen kell, hogy kialakuljon benned egy alávetett hozzáállás, különösen ha olyan erős akarátú vagy, mint én voltam. Egy kis idő elteltével megtanultam, hogyan dolgozhatok egy embercsoporttal, és hogyan működjek a szolgálat különböző területein. Még sokat tanultam a várakozásról is. Sok dolgot helyezett Isten a szívemre. Dolgokat, amiket szerettem volna csinálni, de újra azzal találtam magam szemben, hogy ezeknek az ideje még nem jött el; szóval még többet vártam, még többet tanultam, és még többet növekedtem.

Ezek az évek nagyszerűek voltak, tele nevetéssel és könnyel, izgalmakkal és csalódásokkal. Ezeken keresztül a Life Christian Center pásztorai Rick és Donna Shelton, Dave és én a legjobb barátokká váltunk, és vagyunk is mind a mai napig. Együtt növekedtünk.

Megtanultam, hogy amikor az emberek együtt növekszenek, és nem adják fel a kapcsolatukat, akkor általában összefonódnak egy mély kapcsolatban, ami kitart a világ végezetéig. Mondhatjuk, hogy mialatt a

zűrzavart kipréselik belőled, azalatt összekovácsolódtok. (Angol szójáték, a fordító megjegyzése.)

Amikor a Life Christian Center 1200 főre növekedett, akkor át kellett költözni egy új, gyönyörű épületbe. Minden vibrált a sikertől és az izgalomtól, amikor Isten újra szólt.

6

AZ ELVÁLASZTÁS

Élet a kezdetekben

Emlékszel, mikor Isten először szólt nekem? Az „*elhívás*” akkor jött, amikor épp a beágyazással voltam elfoglalva, és az Úr azt mondta: „*El fogsz menni a világon mindenhova és lesz egy nagy tanító szolgálatod*”. Ez be is teljesedett egy kis részben a felkészülési időszakom alatt, de a látásom növekedett bizonyos területeken.

Egyik nap – mikor imádkoztam – egy bizonyos ige nagyon erőteljesen megvilágosodott számomra a Pál levele a filippiekhez 2,16-ból: „*Kitartva (a világért), és hirdetni (mindenkinek) az Élet Igéjét...*”^{*} Ezen a napon kaptam meg azt a látást, hogy el kell érnem egy egész nemzetet a rádión keresztül. Nem volt rádióműsorom egy állomásnál sem, amikor ez a látás jött. Utaztam már párszor, de sosem messzire. Sokkal több minden volt a szívemben, de arra gondoltam, hogy majd Isten valahogy kimunkálja ezeket a munkám során a Life Christian Center-nél, a munkahelyemen, amit nagyon szerettem. De Istennek más tervei voltak.

A példabeszédek könyve 16,9 azt mondja: „*Az embernek az értelme terveli ki útját, de az Úr irányítja járását.*” Volt egy tervem, úgy gondoltam ez Isten terve, de Ő újra szólt és ezt mondta: „*Befejeződött a munkád*

^{*} Angol fordítás alapján.

ezen a helyen. Fogd a szolgálatodat és menj északra, délre, keletre és nyugatra.” Láttam a Szellem által, hogy fognom kell az „Élet az Igében” nevű szolgálatomat, ami a Life Christian Center-en belül működött, és el kell kezdenem hasonló alkalmakat különböző helyeken. Ez ellen sokáig küzdöttem, de végül biztos voltam abban, hogy Isten ezt mondja nekem. Azt is tudtam, hogy ha tévednék, akkor elveszíteném mindazt, amit az elmúlt tíz év jelentett számomra. Nagyon féltem.

Végül engedelmeskedtem Istennek, és otthagytam a munkám a gyülekezetnél. Ezalatt az átmeneti időszak alatt történt az is, hogy Isten megmutatta nekem, hogy Ő most különít el engem az életem „*elhívására*”. Minden eddigi nagyon szép volt, de ez csak a felkészülés volt. Minden lépésnél erősödött Isten kenete, ahogy az én felelősségem is nőtt. Az apostolok cselekedetei 13,2 azt mondja: *„Egyszer, amikor ezek az Úrnak szolgáltak és bőjtöltek, ezt mondta a Szentlélek: Válasszátok ki nekem Barnabást és Sault arra a munkára, amelyre elhívtam őket.”* Ők különböző szolgálatokat végeztek, melyek gyümölcsöt és áldást hoztak. Isten időzítése szerint, Ő így szólt: *„Eljött számotokra a kijelölt MOST idő.”*

Szeretnék bátorítani, hogy Isten az Ő idejében betölti azokat a látásokat és álmokat, amiket adott neked. Ha elhívása van az életedre, akkor be is tölti azt az Ő idejében. Működj együtt a folyamat minden lépésével, és ne feledd, hogy az elhívás, a kenet és az elhívás betöltésére való felkészítés több év leforgása alatt mennek végbe. Légy hűséges az összes apró dologban. A te idő az Ő kezében van.

7

ELEGED VAN A VÁRAKOZÁSBÓL?

Ha már jó ideje várakozol és nem vettél észre túl sok fejlődést, akkor valószínűleg már nagyon unod a várakozást. Szeretnék bátorítani arra, hogy frissítsd fel a várakozásbeli hozzáállásod. A Biblia Márk evangéliuma 4,20-27-ben azt mondja, hogy olyan türelmesnek kell lennünk, mint az a gazda, aki elveti a magot a földbe, és várja a korai, majd a késői esőt. Úgy folytatja, hogy amíg várakozik, hogy kihajtsa a mag, addig fogja magát és lefekszik aludni és a mag majd végül magától kikel. És a gazda nem tudja, hogy hogyan.

Isten megtanította nekem ezeken az Igéken keresztül, hogy éljem a megszokott életem, amíg várom, hogy a szívemben lévő dolgok megvalósuljanak. Nagyon elszántak tudunk lenni abban, hogy megpróbáljuk megvalósítani a következő dolgot, ami felett nem is mi rendelkezünk, hogy azonnal élvezhessük a gyümölcsét. Tíz évvel azelőtt kaptam meg a látást Istentől

mielőtt láttam volna beteljesülni. Ezalatt a tíz év alatt úgy hiszem, hogy sok örömtől megfosztottam magamat az által, hogy megpróbáltam én meglépni a saját erőmből azt, ami Isten időzítésére volt bízva.

Tegyük fel, hogy egy nő, akinek öt gyereke van, terhes lesz. Ha megpróbálná megszülni a gyermeket az első hónapban, az eléggé nevetséges lenne. Mi lenne, ha annyira várná az új gyerek érkezését, hogy közben elfelejtene gondoskodni a már meglévő ötről? Könnyen belátható, hogy ezek ostoba feltevések. Ennek ellenére az emberek gyakran teszik ezt meg a valóságban más helyzetekre értve.

Élvezd azt ahol vagy, amíg arra vársz, hogy elérkezz oda, ahol lenni akarsz! Amikor a Biblia azt mondja, hogy a gazda felkel és elmegy aludni; úgy hiszem, hogy ez azt jelenti, hogy ő éli a kis mindennapi megszokott életét, amíg várja, hogy az elképzelt kertje kihajtson.

Egy forgalmas napon felvett minket egy pásztor a repülőtéren. Nagyon nagy forgalom volt. Sor állt a mozgólépcső és az éttermek előtt is. Úgy tűnt bárhová is nézünk, várnunk kell. Láttam a pásztoron, hogy lassan kezd elege lenni az egészségből. Hirtelen felém fordult és azt mondta: „*Úgy látom észrevetted rajtam, hogy nem jól viselem a várakozást.*”

Akárhányszor nem viseljük jól a várakozást, az meglátszik rajtunk és nem csak az érzelmi reakciónkról beszélek, hanem a testünkről is. A várakozás szerves része az életnek; ha a várakozás mindig frusztrációt szül, akkor az stresszt eredményez, és végül ez az

egész a testen áll bosszút és betegséget okozhat. Ez a pásztor, aki nem tudott „*jól várni*”, éppen egy olyan betegségben szenvedett a doktora szerint, amit a sokévnnyi stressz okozott. Változtasd meg a várakozáshoz való hozzáállásodat, és majd nem esik olyan nehezedre a várakozás!

Az igazság az, hogy több időt töltünk el az életünkben a várakozással, mint azzal, hogy megkapjuk, amire vártunk. Miután megkaptuk azt, amire vártunk, elkezdünk másra várni. Ha értitek, mire gondolok, akkor hamar felismerhetitek, hogy a várakozás az életünk jelentős hányadát teszi ki.

Mondjuk, fizetésemelést kapsz, majd utána azt várod, mikor emelik legközelebb. Vársz egy gyermekre, aztán azt várod, hogy mikor hagyja már el a pelust és vált nadrágra, majd ezután azt várod, mikor veszi meg már a saját nadrágját! Várod, hogy vegyél egy házat, majd várod, hogy vegyél bútort az új házba, amire már nem kell várni. Utána vársz arra, hogy megengedhess magadnak egy bejárónőt, aki segít takarítani a házat és a bútoraidat, amikre vártál. Érted már, hogy mire akarok kilyukadni?

Tanuld meg élvezni a várakozást, felismerve, hogy az a várakozás fogja majd meghozni az álmodat. Igazából azt kell, hogy mondjam, hogy a „*jól végzett várakozás*” fogja megteremni neked az álmod. A beteljesedés természetesen az Istentől jön, de a várakozás az olyan, mint egy „*kifutófiú*”. Van, hogy egy ember elkezd várakozni, és mire a kifutófiú megérkezik, már elmentek, és valami mást kezdtek csinálni, és való-

színűleg nem érnek vissza annak a dolognak a beteljesülésére.

A türelmetlen emberek általában nem maradnak addig, hogy egy valóban nagyszerű dolog beteljesülését meglássák, márpedig az igazán jó dolgokhoz sok időre van szükség. A férjem Dave, gyakran mondja azt, hogy: „*Gyors és törékeny, lassú és tartós.*” Ha valamit csak úgy, gyorsan összedobnak a türelmetlen és „*rosszul váró*” emberek kedvéért, akkor az nem valószínű, hogy sokáig fog kitartani. Ugyanakkor, ha az emberek hajlandóak kivárni Isten tökéletes időzítését, akkor az jól lesz összerakva és nagyon, de nagyon sokáig ki fog tartani.

Elvétve látunk „hulló csillagokat” a szolgálatban – olyan embereket, akik úgymond a semmiből tűnnek fel és azonnal világhíresek lesznek. Ők általában olyan emberekkel vannak, akiknek van lehetőségük, hogy megnyissanak ajtókat előttük. Csak ritkán lesz tartós a szolgálatuk. Gyakran kerülnek anyagi vagy morális problémába, mivel a jellem a várakozás kemény időszakában fejlődik ki, de ők nem mentek át ezen a jellemépítő korszakon. Ha egy illető valahogyan kikerül a nehéz dolgokat, és egy csapásra híres lesz, az általában nem tart sokáig. Márk evangéliuma 4,5-6 azt mondja, hogy az a mag, ami egy nap alatt kihajt, elhervad, ha jön a hőség másnap. Amikor végre megtanuljuk értékelni a várakozás időszakát, akkor Isten komolyan elkezd dolgozni. Annak ellenére, hogy mi nem látjuk mi történik, azok a dolgok, amik később boldoggá fognak tenni minket, épp a színfalak mögött készülnek.

8

KIS TÜRELMET KÉREK!

A Biblia azt mondja A zsidókhoz írt levél 6,12-ben, hogy a hiten és a türelmen keresztül fogjuk megörökölni az ígéreteket. Nos, az öröklés nem igényel semmilyen erőfeszítést a mi oldalunkról. Csak annyit igényel, hogy várjunk, míg eljön az idő. Például van arra hited, hogy valamelyik rokonod a végrendeletében rád írta az összes vagyonát, de neked várnod kell a megfelelő időre, hogy megkapd. A hit és a türelem együtt jár. Együtt dolgoznak, hogy elhozzák a vágyott dolgot.

A Jakab levele 1,2-3 azt mondja: „*Teljes örömmel tartsátok, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek, tudván hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez.*” Miután a türelem elvégezte a tökéletes munkáját, addigra mi „*teljességgel kifejlett, hibátlan emberek leszünk.*” Hűha! Micsoda ige! A görögben a türelem (hupeone) szó megfelelője azt jelenti ebben a versben, hogy ez olyan fajta türelem, ami „*nehézségek között fejlődik ki.*” Más szóval, hogyan tudnánk növe-

kedni a türelemben, anélkül, hogy ne kellene várnunk valamire, amit nagyon szeretnénk, vagy elviselni valamit a várakozás ideje alatt, amit nagyon nem akarunk?

Amikor nehézségeink adódnak, akkor növekszünk, illetve tudnánk növekedni, ha engednénk „*hogy a türelem elvégezze a tökéletes munkáját*” (Jakab levele 1,4). Az ellenállás, keserűség és a nehéz dolgok elől való folyamatos megfutamodás nem eredményez türelmet! A Jakab levele 1,4 azt mondja, hogy lehetünk tökéletesek és épek, minden fogyatkozás nélkül valók, ha már a türelem elvégezte az alapos munkáját. Ezt egyszerű észrevenni. Ha egy ember teljesen türelmes, akkor bármilyen körülmények között könnyen tud békés és örömteli lenni.

Természetesen nem vagyok tökéletes a türelemben, de nagyon sokat fejlődtem. Volt idő, mikor kifejezetten türelmetlen voltam, és nem viseltem túl jól a várakozást. Végül rájöttem, hogy Isten nem fog megváltozni, szóval jobb, ha én változom, és az Ő útját választom. Azt mondja, hogy hit és türelem által fogunk kapni, ezért elhatároztam, hogy fejlődni fogok a türelem területén. Növekedtem a türelemben, és ezzel egyenes arányban békességet és örömet kaptam.

A türelem az egy Szellemi gyümölcs. A türelem az egy hatalmas bizonyágtétel a nem hívők előtt. Olyan, mint egy izom, minél többet használok, annál erősebb lesz. Aztán egyszer csak teljesen kifejlődik, és már csak szintentartó gyakorlatokat kell végezned ezen a

területen. Sok különböző dolog megtörténik, ami nem a terv szerint alakul, mint például lassú emberek kerülnek eléd, vagy egy lerobbant kocszi az autópályán, vagy nem érted mi miért történik éppen az életedben, és a válaszok nagyon lassan jönnek.

Ezek a dolgok végül mind a segítségünkre lesznek annak ellenére, hogy nehéz őket megélni. Ha ezt meg látjuk, akkor ez egy újfajta megbecsülést ad majd nekünk a türelemre nézve. A zsidókhoz írt levél 12,1 így bátorít: „*Fussuk meg türelmes és állhatatos kitartással, azt a pályát, amit kijelöltek a számunkra.*” Minden versenynek van egy vége. Át fogsz haladni a célszalagon, de a zsidókhoz írt levél elmondja, hogy hogyan is fussuk meg azt a versenyt.

Légy türelmes önmagaddal

Engedjétek meg, hogy arra bátorítsalak titeket, úgy alapozzátok meg a türelmes életviteleteket, hogy először is magatokkal lesztek türelmesek. Ha követsz is el hibát, fogadd el Isten kegyelmét, és nyomulj előre a cél felé. Légy türelmes magaddal, amíg leszámolsz a gyengeségeiddel. A türelmetlenség frusztrációt szül, és a frusztráció visz el minket az érzelmek világába, ami nagyon ingatag, aztán egyre több hibát kezdünk elkövetni, ahelyett, hogy türelemmel lettünk volna magunk felé már a dolgok legelején.

Az emberek sokkal gyorsabban fejlődnek a türelem gyakorlása alatt, mint a stressz alatt! Legyünk bő-

kezűek a türelemmel. Adjuk oda szabadon magunk és mások számára. Meglátod ennek a gyümölcse édes lesz! A Lukács evangéliuma 8,15 azt mondja: *„folyamatosan gyümölcsöt teremnek türelemmel.”*

9

MIKOR VÁLNAK VALÓRA AZ ÁLMAIM?

Az álmod megvalósulása épp folyamatban van! Már a sütőben van és sül. Már hallhattátok azt a kifejezést: „*A figyelemmel tartott fázék sose forr.*” Arra bátorítalak titeket, hogy hozzátok ki a legtöbbet a napjaitokból. Tegyétek meg a ti részeteket, de Isten részét ne próbáljátok megtenni!

Van egy tökéletes időzítés – Isten időzítése. Csak Ő tudja, mikor jön el. Tiszteld Istent azzal, hogy bízol Benne, és míg a beteljesedés felé haladsz, élvezd az utazást!

Senki sem fogja tudni pontosan megmondani neked, mikor teljesedik be, de légy biztos benne, hogy pont a megfelelő időben fog megtörténni.

Higgy, és lépj be Isten nyugalmaiba!

EGY ÚJ ÉLET KEZDETE

Ha még soha nem hívtad be a szívedbe Jézust, mint Uradat és Megváltódat, akkor kérlek, tedd meg most. Elimádkozhatod ezt az imát, és ha tényleg komolyan gondolod, akkor megtapasztalhatsz egy új életet Krisztussal.

Atyám, Istenem, hiszem, hogy Jézus Krisztus a Te Fiad, a világ Megváltója. Hiszem, hogy meghalt értem a kereszten, és elhordozta minden bűnömet. Elment a pokolba helyettem, legyőzte a halált és a sírt. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, és most az Atya jobb-ján ül. Szükségem van Rád Jézus! Bocsásd meg a bűneimet, ments meg, gyere és lakozz énbennem! Újjá akarok születni!

Most hidd el, hogy Jézus a szívedben él! Megbocsátattak a bűneid, igazzá lettél, és amikor Jézus viszszajön, te a mennybe mész Vele.

Keress egy gyülekezetet, amelyik tanítja Isten Igéjét, és növekedj Krisztusban! Semmi sem fog változni az életedben, ha nem ismered az Isten Igéjét.

Kedveseim!

*A János evangéliumában a 8,31-32 azt mondja:
„Ha ti megtartjátok az én igémet, valóban tanítvá-
nyaim vagytok; megismeritek az igazságot, és az igaz-
ság megszabadít titeket.”*

*Buzdítalak titeket arra, hogy tegyétek magatokévá
Isten Igéjét, véssétek a szívetek legmélyére, és Pál má-
sodik levele a korinthusiakhoz 3,18 szerint, ahogy az
Ő Igéjét tanulmányozzuk, úgy változunk át Jézus kép-
mására.*

*Írj nekem, írd meg, ha befogadtad Jézust a szí-
vedbe, és kérj tőlünk egy könyvet, amely segít majd az
új életed elkezdésében Krisztussal.*

*Szeretettel:
Joyce*

Az íróról

Joyce Meyer a világ vezető bibliatanítóinak egyike. New York Times besztszeller írójaként, több mint hetven inspiráló könyvet írt, beleértve a Confident Woman (Magabiztos nő), I dare you (Nem mered), az egész Battlefield of the Mind (Az elme küzdőtere) könyvcsaládot, és az első fikciós regényét a The Penny-t (A fillér). Kiadott audio kazettán sok ezer tanítást, melyek videó formájában is megjelentek. Joyce Örömteli Hétköznapiak (Everyday Life) című rádió és televíziós műsorait világszerte sugározzák, és a világon mindenfelé konferenciákat tart. Joyce és férje Dave, akik szülei négy felnőtt gyermeknek, Missouri állam St. Louis városában élnek.

Megtérő ima

Isten szeret, és személyes kapcsolatra vágyik veled. Ha még nem fogadtad el Jézus Krisztust megváltódként, ebben a pillanatban megteheted. Csak nyisd ki a szívedet és mondd el a következő imát...

„Mennyei Atyám! Tudom, hogy vétkeztem ellened. Kérlek, bocsáss meg és moss tisztára. Ezennel fogadom, hogy bízni fogok Jézusban, a Te Fiadban. Hiszem, hogy Ő meghalt érttem, és kereszthalálakor magára vette a bűneimet. Hiszem, hogy Ő feltámadt a halálból. Jézus kezébe adom az életemet. Köszönöm Atyám, a megváltás és az örök élet ajándékát. Kérlek, segíts, hogy érted éljek! Jézus nevében, Ámen.”

Ha szívből elmondtad ezt az imát, Isten magához fogadott téged, tisztára mosott és megszabadított a szellemi halál rabságából. Tölts időt a Biblia olvasásával, tanulmányozd a következő Igeszakaszokat a Szentírásból és kérd Istent, hogy beszéljen hozzád, amint Vele jársz új életed útján.

János 3:16	1 Korinthus 15:3-4	Efézus 1:4	Efézus 2:8-9
1 János 1:9	1 János 4:14-15	1 János 5:1	1 János 5:12-13

Imádkozz és kérd meg Őt, hogy vezessen el egy jó Biblia-centrikus gyülekezetbe, ahol segíthetnek a Krisztussal való kapcsolatod elmélyítésében. Isten mindig veled van. Napról napra vezet téged, és megmutatja, hogyan élheted meg azt a bővülködő életet amit Ő neked szánt.

*Ha fel szeretné venni a kapcsolatot az íróval,
akkor a következő címek egyikén teheti meg:*

Magyarországi elérhetőségek:

E-mail cím: jmsorozat@gmail.com

weboldal: <http://tv.joycemeyer.org>

Levelezési cím:

2310 Szigetszentmiklós, Wesselényi u. 22.

Telefon: 06-24-368-712

Egyéb elérhetőségek:

Joyce Meyer Ministries – U.S. Headquarters

P.O. Box 655

Fenton, MO 63026

Phone: 1-800-727-9673

Joyce Meyer Ministries – Canada

Lambeth Box 1300

London, ON N6P 1T5

Canada

Phone: 1-800-727-9673

Joyce Meyer Ministries – England

P.O. Box 1549

Windsor SL4 1GT

United Kingdom

Phone: 01-753-83-1102

Joyce Meyer Ministries – Germany
Postfach 761001
22060 Hamburg
Germany
Phone: +49 (0)40 / 88 88 4 11 11

Joyce Meyer Ministries – England
P.O. Box 1549
Windsor SL4 1GT
United Kingdom

Phone: +44 (0)1753 831102

Joyce Meyer eddig megjelent könyvei:

New Day, New You Devotional
I Dare You
The Penny
The Power of Simple Prayer
The Everyday Life Bible
The Confident Woman
Look Great, Feel Great
Battlefield of the Mind*
Battlefield of the Mind Devotional
Battlefield of the Mind for Teens
Battlefield of the Mind for Kids
Approval Addiction
Ending Your Day Right
21 Ways to Finding Peace and Happiness
The Secret Power of Speaking God's Word
Seven Things That Steal Your Joy
Starting Your Day Right
Beauty for Ashes (revised edition)
How to Hear from God*
Knowing God Intimately
The Power of Forgiveness
The Power of Determination
The Power of Being Positive
The Secrets of Spiritual Power
The Battle Belongs to the Lord
The Secrets to Exceptional Living
Eight ways to Keep The Devil Under Your Feet
Teenagers Are People Too!
Filled with the Spirit
Celebration of Simplicity
The Joy of Believing Prayer
Never Lose Heart
Being The Person God Made You To Be
A Leader in the Making

„Good Morning, This Is God!” (gift book)
Jesus – Name Above All Names
Making Marriage Work
(previously published as Help Me – I’m Married!)
Reduce Me to Love
Be Healed in Jesus’ Name
How To Succeed at Being Yourself
Weary Warriors, Fainting Saints
Be Anxious for Nothing*
Straight Talk Omnibus
Don’t Dread
Managing Your Emotions
Healing the Brokenhearted
Me and My Big Mouth! *
Prepare to Prosper
Do It Afraid!
Expect a Move of God in Your Life... Suddenly!
Enjoying Where You Are on the Way to Where You Are Going
A New Way of Living
When, God, When?
Why, God, Why?
The Word, The Name, The Blood
Tell Them I Love Them
Peace
If Not for the Grace of God*

*Study Guide available for this title

Joyce Meyer Spanish Titles:
Las Siete Cosas Que Te Roban el Gozo
(Seven Things That Steal Your Joy)
Empezando Tu Dia Bien (Starting Your Day Right)
Books By Dave Meyer
Life Lines